

ילדי העדה

לא הולך בקלות

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

אינדי פארק – אב תשפ"ג

דבר המשיגה

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

השבוע בפרשת קרח וקראו בפרשה על מחלקת קרח ועדתו, קרח היה נושא את ארון ברית ה' במדבר.

כתוב שכל נושאי הארון היו חושבים כל הזמן על הקדוש ברוך הוא ואם הסיחו את דעתם וחסבו דברי חול היו מתים. קרח, כפי שאנו יודעים, לא מת פאשר נשא את הארון אם כן, מסתבר שקרח כל הזמן חשב על הקדוש ברוך הוא. – איזו דרגה גבוהה! איזו קדושה! אף אפילו צדיק עליון פאשר חלק על צדיק הדור נפל מטה מטה עד שנבלע באדמה. – נורא! מחלקת קרח ועדתו מלמדת אותנו עד כמה עלינו לברח ממחלקת ובמיוחד מחלקת על צדיקים.

שימו לב למשהו מענין, לא כתוב מחלקת קרח עם משה אלא מחלקת קרח ועדתו כי הצדיקים אינם שתפים במחלקת ואלו הרשעים אפילו בינם לבין עצמם כל הזמן רבים ומתקוטטים. אז מהיום ילדים צדיקים פאשר רואים מריבה לוקחים את הרגלים ובורחים כמו מאש.

א גוט שבת
המשיגים נפתלי ביק.

(שבחי הר"ן ה') "ולא היה שום דבר עבודה שפא לו בנקל" – אין דבר כזה פלוני הולך לו קל, אם זה קל זה מהסטר אחרא!

אולי אני מצליח וזה מצד הסטר אחרא. זה צריך לבא בתפלה, בבכיה.

כל זמן שזה לא בא מתפלה זה מצד הסטר אחרא. הוא יכול ללמד את הגמרא הרבי אומר, והוא יהיה הלמדן שחולק על הצדיקים.

"וכל דבר בא לו ביגיעה גדולה מאד שיהיה מיגע עצמו כמה זמנים בשביל כל דבר ודבר מעבודת השם

יתברך. והיה לו כמה וכמה עליות וירידות אלפים ורבות" –

רבות וירידות היה לרבי, רבות וירידות. הוא לא חס ושלום כמונו שלא מתפללים, לא מניחים תפלין בחור בירידה אז הוא לא מתפלל באותו יום, לא מניח תפלין באותו יום. אבל רבנו ברור שהוא התפלל, למד. אבל הוא הרגיש שהפך סתום לו, הכל סתום לו. הוא הרגיש את זה רבות פעמים, רבות פעמים ביום אחד.

"עד אין שעור וערף. והיה קשה וכבד עליו מאד מאד להתחיל לכנס בעבודת השם לקבל עליו על עבודתו יתברך. והיה רגיל להתחיל איזה ימים בעבודת השם ואחר כך נפל" – מה זה נפל מזה? הרבי לא הפסיק שניה אחת לעבד! נפל, פרושו שהמח נסתם מחדש!

הרבי לא הלך לישן עכשיו, עכשיו המח סתום אז אני הולך עכשיו כמה זמנים לישן, כמה זמנים אני הולך הביתה. לא, הרבי המשיך הלאה. המח סתום, אז דופקים את המח בקיר.

רזאים ניסים

רק התחלתי את הטסט הרביעי, והטסטר התחיל להעיר לי, נהיה לי שחור בעינים.

במקום אמרתי בשקט "אם אני עובר את הטסט הזה, אני תורם לילדי הצדיק את העלות של עוד טסט."

קרה נס שלא בדרך הטבע, מאותו רגע הטסטר היה שקוע בעצמו.

כשגמרתי את הטסט הוא חרג מהמקובל ואמר לי: "עברת את הטסט".

תקציר: ר' שמשון התפרנס על ידי אחיו חיים, בוקר אחד הגיע חיים לר' שמשון וביקש ממנו שיסע איתו לנסיעה לצורך מסחרו.

הסבר לי, איך זה אוכל אנכי, הנראה כבטלן בעיניך, להיות לך לעזר בעסקיך?"

"עלי לנסוע לונדון; צפוי לי שם עסק חשוב; אולם דרושה לי עזרת אחינו היהודים אשר באנגליה, והיא לא תנתן לי בלעדי המלצה לבבית. רבה של לונדון, רבי יעקב מאורליאן, הוא ידידך וחברך לשעבר. אם תלווה אותי, תתקבל על ידו בכבוד מלכים. כל יהודי לונדון יחשבו לזכות לעצמם, לבא בעסקים עם אחיך המלוה אותך."

"אם כן, הרי גם מכתב ממני יספיק למטרה זו?"

"לא, אין זה היינו הך. לבד מזה, דרוש לי אדם מהימן, שאוכל לשאול בעצתו. העסק שאני מתכוון לו גדול הוא ורב ערך; יש בו כדי להכפיל את רכושי. אולם עלי לגשת לענין בזהירות. עלי לתכן כל פרט ופרט. לפעמים יהיה עלי לשלוח סכומי כסף גדולים ולא אוכל להפקידם בידי זר.

ובכן, החלט מיד החלטה סופית, צוה לביתך, הפרד מאנשיך וסע איתי; והיה אם העסק יצליח, אעשירך עושר רב, שיספיק לכלכל אותך ואת משפחתך בכבוד כל ימי חיידך."

"בדעתך לנסוע לונדונה?"

"כן, ללונדון."

"לפחות אוכל לראות שם שוב את פני ידידי, רבי יעקב מאורליאן, ולשוחח אתו על חידושים שחידשתי, לשמוע את החידושים שחידש הוא. במשך השנים הרבות מאז נפרדנו - משעשעת את לבי ומקרבת את הצעתך לדעתי. כמה זמן תמשך נסיעתנו לפי השערותך?"

"חצי שנה לכל היותר."

"למשך זמן כה ממושך עלי לנטוש את תלמידי?"

"שוב התלמידים! כמה הם משלמים לך בעד הוראתך?"

איך תוכל לשאול כזאת? הרי ידעת..."

"אכן ידעתי גם ידעתי, כי ההוראה אינה מכניסה לך מאומה, ולא עוד אלא שאתה מחלק בין תלמידיך העניים הכסף שאני

נותן לך, ודוקא משום כך אבקשך לשוות מול עיניך את החוב שאתה חייב לי. תלמידיך ילמדו בינתיים אצל גיסך, רבי משה."

"אחי היקר, למרות הקושי העצום, בכל זאת החלטתי להתגבר על כל המעצורים וללוותך בדרך, מתי יש בדעתך להפליג באנייה?"

"ביום הראשון הבא!"

"היום יום רביעי. עוד רבה המלאכה לפניי."

"ובכן לא הוסיף להטרידך; גם אני טרם סימתי את הכנותי. היה שלום"

"ה' עמד."

השור היהודי

סיפור בהמשכים | פרק ב'

"דינה", אמר רבי שמשון, בהיכנסו לחדר מגוריו, שם ישבה אשתו עם חמשת ילדיו. "דינה עקרת ביתי, לפני שעה קלה, היה פה אחי חיים ומסר לידי שני שקלי זהב. קחי אותם וספקי את צרכי הבית. השתדלי לנהוג בחסכנות, כי חיים מתכוון לנסוע למשך חצי שנה וסכום זה צריך להספיק עד שובו."

"אחיך מתכוון לנסוע למשך חצי שנה?"

"כן, הוא רוצה להפליג עני פני הים לאנגליה. משאלתו היא כי אלונו בדרכו."

ואתה סרבת ללא ספק."

"האוכל לעשות כזאת? כלום אינני תלוי באחי? מלבד זאת הבטיח להעשירנו בשובו, וכך נחלץ ממצוקת העוני. הבטחה כזאת נראית לי, כדי להמריצני להענות לבקשתו."

"בכל זאת אבקשך שתשאר כאן. חצי שנה תהיה שרוי במרחקים, ותסתכן בנסיעה על פני ימים."

"רצועת הים הצרה המפרידה בינינו ובין אנגליה, איננה ראויה להקרא בשם ים."

"ובכל זאת רצועה צרה זו, לעתים קשה ומסוכן לעבור בה"

"ייד ה' פרושה עלינו בכל מקום. על רחמיו אני סומך ובוטח כי יחזירני שלם ומאושר אליכם."

"הרעיון הזה להשאר לבד עם הילדים מבהיל אותי. יעקב בננו גדל וכבר הגיע לגיל לימוד."

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת המלך - 4
ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

הגדות המלכה

○ אם מכבס בגד במים או פָּכַל חֶמֶר נקוי אחר, בין שהוא לָבֵן או צָבוּעַ, הרי זה תולדת מלָבֵן וְחֵיב.

○ אִפְלוּ אם אין לָכְלוֹךְ בְּבִגְד, אֵלָּא שֵׁשׁ בו זְעָה, או שְׁנֵהִיָּה שְׁחֹר מְחֻמֵּת לְבִישָׁתוּ וְכדוּמָה, אם מכבסו חֵיב משום מלָבֵן.

○ המלָבֵן (מְנַקֵּה וְהוֹפֵךְ אֶת הַדָּבָר לְלָבֵן) אֶת הַפֶּשֶׁתֵּן או אֶת הַשֵּׁנִי, וְכֵן כָּל פִּיּוּצָא בְּזֶה מִמֶּה שֶׁדָּרְכּוֹ לְהַתְּלָבֵן, הרי זה אב מְלַאכַת מְלָבֵן וְחֵיב.

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

התורה

מה היא מלאכת מלבן? (ל"ט מלאכות שבת)

מה הדין אם מנקה רק זעה מהבגד? (ל"ט מלאכות שבת)

על ידי מה לא יהיה עכוב וצער בדרך? (לקוטי עצות)

קובוצה בדיסלב

והאדרן קצת בשימה זו, עד שאמר את גומה מיד
 בלקוטי מוכריו חלה א'
 מה צמכין כף אל כף בלענת התפלה...
 וכשאנו מתאו כף אל כף, בזה נתעורר כית
 אמן דבר אשית.

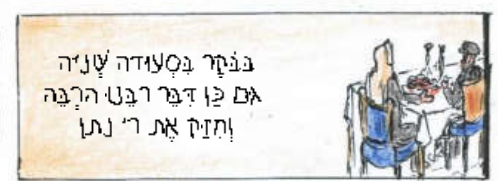
אם על ידי מתאת כף, נתגרש אור השמא.
 כי על ידי מתאת כפים נשמע קול, וקול הזה
 הוא אור קדוש... כמו שאנו רואין בתוש,

פרק י"א

ר' נחמן ר' נפתלי ור' זלמן הקשו
 אל רבנו בשבת שלפני ראש השנה.

לאחר ההתעוררות וההתרגשות לא יכלו ר' נתן ללכת
 לישון ויצא מתיז לעיר ליד נהר טא וזעה בקול גדול:

מעזמק ליכנו שולחים אנו את ברכתנו למורינו הרב שליט"א ולטויו התתנים:

אהרן צוקר ג"י ■ נתן שטרן ג"י ■

לרגל הכנסת לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה'
 ומרכזי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
 מאחלים: ילדי הצדיק.

עזל סוב

נא לה יעמדו על הכרמך

על אשר נדב ליבם אתם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי טענות

הצות

ה. עלידי שקמים בחצות לילה ומתאבלו על חרפן בית המקדש,
עלידי זה נצולין משרפות.
ו. עקר עבודת איש הישראלי הוא לזהר לקום בחצות לילה.

טלטול ונסיעות לדרכים

- עלידי קלוקל התוכחה והמוסר עלידי זה בא גרוש וטלטולים.
- קדם שתצא לדרך תתן צדקה, ועלידי זה לא יהיה ענוב וצער בדרך.
- כל הנסיעות והטלטולים של אדם הם בשביל קלקול האמונה שהיא בחינת עבודה זרה. ולפעמים מתקן עלידי הטלטול פגם האמונה, ואזי מתקן חסרון אף מן העולם ונמשך בחמנות בעולם.
- עלידי בטול תורה בא גלות.

אנשי הצדיק

ש"ק - ב' - תרפ"ט

בתחלת התקרבותו של מוהרנ"ת לרבנו, קשהה אצלו על איזו שבת,

התלהב והתעורר כל כך, עד שניצא בגליל שבת חוץ לעיר להר שקלד הנקר "ביגי" העובר בעיר ברסלב,

יצעק כל הלילה לשם תברך בהתבודדותו, והנה אומר: "רבנו של עולם, הרי פאן לוחט אש פזה, הבער נא אש זו בתוך לבי!"

"אז דא ברענט אַזא פייער, פייער אריין דאס פייער ביי מיר אין הארץ אריין!"

רפואה שלמה

שמעון בן אסתר.
דוד בן אסתר.
רפאל בן גילה.
רחמים בן רחל.
ברוך מורכי בן חיה.
רבקה.
יוסף בן אילה.
אסתר אביטל בת גבריאלה.
איתמר בן דמי.
יעל בת אסתר.
אסתר בת רבקה.
שמעון בן יעל.
אודל בת ברכה.

הצלחה

טליה בת בוכנה.
חנן, שרה, נתן.
מינא בני אדל.
יוסף בן מרים.
יהודי ואלמלי בני טרנה.
יעי בן שרה.
רפאל בן צופיה.
נתן צבי בן אילה.
אילה בת בתיה.
בניה.

לעילוי נשמת

יעקב בן מודכי.

ערך" תרם גם השלישי את חלקו כשכולם מהנהנים בראשיהם בהסכמה.

ואני, שמכיר אותך, ידידי משה, העזתי לחלוק על כולם ואמרתי "דווקא היהודי שלי, אדם אמין וישר דרך. הוא נאמן לערכים הנפלאים שלו ולדתו היהודית ושום דבר לא יזיז אותו מנאמנותו". הם פרצו בצחוק, לגלו על תמימותי והתוכחו, אך אני עמדתי על שלי. עד שבסופו של דבר הוחלט להעמידך במבחן, ואנו התערבנו בינינו על סכום כסף עצום. האם תבגוד בדתך עבור רווח כספי, או שמא אכן נאמן אתה לערכיך ולעקרונותיך.

שלחנו אליך את מנהל האחוזה, ואת ההמשך אתה כבר יודע. בזכות נאמנותך למצוות דתך זכיתי בהתערבות!! הנני גאה ושמח בקשר שיש לי איתך. הנה חלקך מזכיתי בהתערבות!" עם זאת הפריץ פנה משה לרעייתו בפנים מאירות ואמר בחיוך עדין "הרואה את? משמירת שבת לא מפסידים!"

סוף.

מועצה - להלכה

סיפור שבועי בעקבות ההלכות הנלמדות השבוע ברמב"ם

המשך משבוע שעבר

מנהל האחוזה לא ויתר, וניסה לשדל את היהודי בפיתויים ובאימונים שונים לעיני אשתו וילדיו.

אשתו שלא היתה חזקה כמוהו. קראה לו לחדר צדדי וניסתה לשכנעו כמדובר במקרה חריג ויוצא דופן, ואולי אפשר להתפשר באופן שהתשלום יתבצע לאחר השבת. אך משה ממאן לשמוע. כל זה עזת היצר הוא אמר. אין שום היתר בהלכה לעשות זאת, והפרנסה בידיו של אלקים."

איוון מפציר לוחץ ומאיים, ומשה בשלו חוזר שוב ושוב על דבריו: "לא אוותר על נאמנותי לדתי עבור כל הון שבעולם". עד שמנהל האחוזה התייאש ויצא כשהוא מאוכזב.

למחרת, בשעת הצהרים, עצרה כרכרתו המהודרת של הפריץ לפני פתח ביתו של משה היהודי, והפריץ בכבודו ובעצמו נכנס אל הבית כשהוא מלווה בעזריו ובשומרי.

למרבה הפלא היו פניו מחייכות, והוא חיבק את משה היהודי בחום תוך שהוא מושיט לו צרור מלא זהובים. "קח! זה חלקך מזכיתי בהתערבות בזכותך!"

למראה פניו המשתאות של משה, התיישב הפריץ וסיפר: אתמול בבקר הגיעו חלק מהאורחים - ידידי הפריצים - האמורים להשתתף במסיבה. ישבנו יחד ושוחחנו, והנה כרגיל עלה נושא היהודים לדיון. "הם גנבים" פלט האחד. "כולם נוכלים מוצצי דם!" הוסיף אחר. "אין בהם נאמנות לאף-אדם ולשום

חברת תקוני הכללי בשבת	17:00 - 18:00
חברת אבות ונשים בשבת	18:00 - 19:00
החברות הקבועות בימות החול	17:20 - 18:40
חברת תקוני הכללי והלכה	19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאן אישי.
מעשה הראותכם
המשגיח

להשקיע בבור

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

<p>אשראי טלפוני</p> <p>חיינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2</p>	<p>לידי המשגיח</p> <p>הרב נפתלי ביק הי"ד 052.715.6621</p>	<p>בנדרים פלוס</p> <p>כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק</p>	<p>בהוראת קבע</p> <p>קוד מוסד: 27397 על שם "ילדי הצדיק"</p>	<p>בהעברה בנקאית</p> <p>בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"</p>
---	--	--	--	--

חריני הרב שליט"א בברכה היסטורית:

וכמה שאנשים יתרימו ויתר

חובו השבעי הירי

ישיבת אשכנז